

Projekt rozporządzenia w sprawie sprzedaży i przywozu produktów zawierających tlenek diazotu

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 11 czerwca 1976 r. nr 79 dotycząca kontroli produktów i usług konsumenckich (ustawa o kontroli produktów) §§ 4 i 12a

Rozdział 1: Przepisy wstępne

§ 1. Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest zapobieganie szkodom na zdrowiu wynikającym ze stosowania produktów zawierających tlenek diazotu.

§ 2. Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przywozu i sprzedaży produktów zawierających tlenek diazotu w Norwegii.

§ 3. Definicje

„Produkty zawierające tlenek diazotu” oznaczają pojemnik zawierający głównie N₂O, nieprzeznaczony do celów medycznych, który może stanowić zagrożenie dla zdrowia.

„Konsument” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która nie działa głównie w ramach działalności gospodarczej.

„Sprzedaż” oznacza udostępnianie produktów zawierających tlenek diazotu, zarówno odpłatnie, jak i nieodpłatnie.

Rozdział 2: Ograniczenia sprzedaży produktów zawierających tlenek diazotu

§ 4. Zakaz sprzedaży do celów odurzania

Zabrania się sprzedaży produktów zawierających tlenek diazotu do celów odurzania.

§ 5. Limit wiekowy

Zabrania się sprzedaży produktów zawierających tlenek diazotu osobom poniżej 18. roku życia.

§ 6. Ograniczenia ilościowe dotyczące sprzedaży konsumentom

Zabrania się sprzedaży jednemu konsumentowi więcej niż 17 gramów tlenku diazotu dziennie.

Zezwala się jednak na sprzedaż więcej niż 17 gramów dziennie licencjonowanym uczestnikom sportów motorowych, gdy tlenek diazotu ma być stosowany w sportach motorowych.

§ 7. Wymogi dotyczące monitorowania zgodności z ograniczeniami sprzedaży

Sprzedawcy tlenku diazotu muszą posiadać system weryfikacji wieku, który skutecznie gwarantuje, że kupujący ma co najmniej 18 lat.

W przypadku sprzedaży przekraczającej limit ilościowy określony w § 6 akapit pierwszy, sprzedawca musi zweryfikować, czy kupujący jest podmiotem gospodarczym zarejestrowanym pod ważnym numerem organizacyjnym w Centralnym Rejestrze Koordynacyjnym Podmiotów Prawnych oraz czy tlenek diazotu nie jest nabywany z zamiarem sprzedaży lub wykorzystania do celów odurzania.

W przypadku sprzedaży zgodnie z § 6 akapit drugi, sprzedawca musi zweryfikować, czy konsument jest licencjonowanym uczestnikiem sportów motorowych i czy tlenek diazotu nie jest nabywany z zamiarem sprzedaży lub wykorzystania do celów odurzania.

§ 8. Przywóz produktów zawierających tlenek diazotu

Konsumentom zabrania się przywozu do Norwegii produktów zawierających tlenek diazotu.

W ramach działalności handlowej produkty zawierające tlenek diazotu mogą być przywożone wyłącznie przez podmiot gospodarczy posiadający ważny numer organizacyjny w Centralnym Rejestrze Koordynacyjnym Podmiotów Prawnych, który nie przywozi tlenku diazotu z zamiarem sprzedaży lub wykorzystania do celów odurzania.

Produkty zawierające tlenek diazotu mogą być przywożone wyłącznie przez osoby w wieku powyżej 18 lat.

Rozdział 3: Nadzór, egzekwowanie, kary itp.

§ 9. Nadzór

Norweska Dyrekcja ds. Zdrowia nadzoruje przestrzeganie wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Zarządzenia w sprawie usunięcia niezgodnych z prawem warunków i zakończenia nielegalnej działalności

W przypadku naruszenia przepisów zawartych w §§ 4–7 Dyrekcja ds. Zdrowia może zarządzić usunięcie niezgodnego z prawem warunku lub wstrzymanie bądź zakończenie nielegalnej działalności.

§ 11. Przymusowe kary pieniężne

Dyrekcja ds. Zdrowia może nałożyć przymusowe kary pieniężne na podstawie § 13 ustawy o kontroli produktów w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

§ 12. Administracyjne kary pieniężne

Dyrekcja ds. Zdrowia może nałożyć administracyjne kary pieniężne na osoby, które naruszają przepisy zawarte w §§ 4–8.

Administracyjne kary pieniężne nakładane na podmioty prawne nie mogą przekraczać 15-krotności kwoty podstawowej ubezpieczenia społecznego (G). W przypadku osób fizycznych kara pieniężna nie może przekraczać dwukrotności kwoty podstawowej.

Określając wysokość kary pieniężnej w ramach tych limitów, Dyrekcja może wziąć pod uwagę:

- a) prewencyjny skutek kary pieniężnej
- b) wagę i czas trwania naruszenia
- c) stopień winy
- d) zdolność finansową sprawcy
- e) korzyści uzyskane lub które mogłyby zostać uzyskane w wyniku naruszenia
- f) wszelkie wcześniejsze naruszenia niniejszego rozporządzenia

§ 13. Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia (*data*) r.